

РЕШЕНИЕ

№ 1366

гр. София, 05.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-15, в публично заседание на девети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Петър Теодосиев

при участието на секретаря Галина Ил. Стоянова
като разглежда докладваното от Петър Теодосиев Търговско дело № 20221100900718 по описа за 2022 година

Производството е образувано по искова молба на „И.,В,И К.“ ООД срещу „М. Т.“ ЕООД, с която е предявен иск за признаване за установено по реда на чл. 29, ал. 1 ЗТРРЮЛНЦ, че вписването на адреса гр. София, бул. ***** като адрес на управление на „М. Т.“ ЕООД по партидата на дружеството в търговския регистър представлява вписване на несъществуващо обстоятелство.

Ответното дружество, уведомено по реда на чл. 50, ал. 4 ГПК, не взема становище по иска.

Правният интерес на ищеца от предявения установителен иск е основан на твърдения, че ищецът е собственик на недвижим имот, находящ се на процесния адрес гр. София, бул. *****.

Тези твърдения не се установяват от събраните доказателства по делото - нотариалният акт №157, т. I, рег. №9149, д. №144 от 2008г., представен с исковата молба, установява право на собственост на ищеца върху друг имот в сградата на адрес гр. София, бул. Христо Ботев №28, а именно право на собственост върху подземна гаражна клетка №7.

Независимо от това, установеното по реда на чл. 23, ал. 6, вр. чл. 34, ал. 2 ЗТРРЮЛНЦ обстоятелство, че вписаният адрес на управление на ищцовото дружество по партидата му в търговския регистър съвпада с вписания адрес на управление на ответното дружество - гр. София, бул. *****, предполага правен интерес за ищеца от предявения установителен иск по чл. 29, ал. 1 ЗТРРЮЛНЦ.

Заявените като фактически основания на иска твърдения на ищеца, че дейността на ответното дружество не се управлява от процесния адрес и ответникът няма служители на адреса, представляват твърдения за отрицателни факти, които не са опровергани от събрани доказателства по делото и в приложение на последиците на доказателствена тежест по чл. 154, ал. 1 ГПК следва да се приемат за установени по делото.

Описаните обстоятелства, обаче, не могат да обусловят основателност на предявения установителен иск.

Адресът на управление на дружество с ограничена отговорност представлява елемент от статута на дружеството, който е част от задължителното съдържание на дружествения договор (учредителния акт при еднолични дружества с ограничена отговорност) и съгласно чл. 115, т. 1 ТЗ и чл. 137, ал. 1, т. 1 ТЗ се определя от учредителите на дружеството или от общото събрание на съдружниците (респективно от едноличния собственик на капитала на дружеството съгласно чл. 114, ал. 3 ТЗ и чл. 147, ал. 2 ТЗ).

Вписването на адреса на управление на дружество с ограничена отговорност в търговския регистър представлява вписване на последиците от решението за учредяване на дружеството, респективно от решение на общото събрание или едноличния собственик на капитала за промяна на учредителния акт на дружеството в частта му, с която е определен адресът на управление (аргумент от изричния текст на разпоредбите на чл. 119, ал. 2 ТЗ и чл. 140, ал. 1 и 2 ТЗ), поради което може да бъде квалифицирано като вписване на несъществуващо обстоятелство по смисъла на чл. 29, ал. 1 ЗТРРЮЛНЦ именно и само в хипотезите, при които вписаният адрес на управление не е съответен на действителното съдържание на актовете на върховния орган на дружеството по чл. 115, т. 1 ТЗ и чл. 137, ал. 1, т. 1 ТЗ (респективно чл. 114, ал. 3 ТЗ и чл. 147, ал. 2 ТЗ) или е съответен на съдържанието на тези актове, но по исков ред бъде установена нищожност на самите актове (изрично в този смисъл мотивите към т. 3 от тълкувателно решение №1 от 06.12.2002г. по тълк.д. №1/2002г. на ВКС, ОСГК).

Обстоятелството, че дружеството не осъществява дейност от вписания адрес на управление, освен че по съображенията по-горе поначало не квалифицира вписването на адреса като вписване на несъществуващо обстоятелство по смисъла на чл. 29, ал. 1 ЗТРРЮЛНЦ, представлява и изрично предвидено в закона основание за уведомяване на дружеството чрез фингирано връчване по реда на чл. 50, ал. 2 и 4 ГПК, който е предвиден с цитираните разпоредби и препращащата разпоредба на чл. 50 ЗННД като последна възможност за връчване на изявления до дружеството с процесуални или материалноправни последици (респективно като гаранция за правата на третите лица, произтичащи от тези последици), но би се оказал неприложим в случай, че вписването на адреса на управление на дружеството бъде обявено за вписване на несъществуващо обстоятелство и бъде заличено от търговския регистър по реда на чл. 30, ал. 1 ЗТРРЮЛНЦ именно поради наличие на хипотезите на чл. 50, ал. 2 и 4 ГПК.

По изложените съображения предявеният установителен иск по чл. 29, ал. 1 ЗТРРЮЛНЦ е неоснователен и подлежи на отхвърляне.

Така мотивиран, Софийски градски съд

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от „И.,В,И К.“ ООД с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр. София, бул. ***** иск за признаване за установено по реда на чл. 29, ал. 1 ЗТРРЮЛНЦ, че вписването на адреса гр. София, бул. ***** като адрес на управление на „М. Т.“ ЕООД с ЕИК ***** по партидата на дружеството в търговския регистър представлява вписване на несъществуващо обстоятелство.

Решението може да се обжалва пред Софийски апелативен съд в двуседмичен срок от връчването му.

Съдия при Софийски градски съд: _____